

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 140

1 Σεπτεμβρίου 2004

Ἡ σκυταλοδρομία τῆς ἀγάπης

Εύκολοι οἱ σύγχρονοί μου στή διαγραφή καί στήν ἀπώθηση τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παράδοσης. Μέ μιά κίνηση περιφρόνησης σβήνουν τίς μνῆμες καί ἀποκόβονται, ὑπαρξιακά, ἀπό τό θησαύρισμα τῆς ζωῆς, πού μᾶς κληροδότησαν αἰώνων μόχθοι καί περιπλανήσεις στίς ἀνοιχτές θάλασσες καί στά μυστικά φιόρδ τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας. Τό «χτεσινό» τικετάρεται ὡς φθαρμένο καί ξεπερασμένο. Καί τό «σημερινό» λουστράρεται καί λανσάρεται ὡς ἡ ὑλοποίηση τοῦ γλυκύτερου ὄνειρου.

Δέν εἶναι οὔτε ἓνα, οὔτε δύο τά φωτεινά στοιχεῖα, πού ἄφησαν πίσω τους οἱ πατέρες μας. Ἡ διαδρομή τους εἶναι κατάσπαρτη καί μέ τά λάθη τους. Εἶναι, ὅμως, στεφανωμένη καί μέ τούς πνευματικούς ἄθλους τους. Μέ τή γόνιμη ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ. Μέ τόν ἐμπλουτισμό τῆς καρδιάς τους μέσα στό Φῶς καί στή Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Μέ τή σεβάσμια προσήλωσή τους στήν ἀλήθεια καί στήν ἀνόθευτη ἀγάπη. Μέ τό ὄνειρο τῆς καταξίωσης τοῦ προσώπου τους στό «νῦν αἰῶνα» καί στόν «μέλλοντα».

Δέν κινῶ τό δείκτη μου σελίδα-σελίδα καί γραμμή-γραμμή. Γυρίζω τά φύλλα καί σταματῶ στό κεφάλαιο, πού διασώζει τήν ἀκόρεστη δίψα τῶν πατέρων μας γιά ἐμβάθυνση στή γνώση καί στήν ἐμπειρία τῆς ἀγάπης. Πρόκειται γιά πλοῦτο, πού ξεπερνάει τή φαντασία μας. Γιά δεῖγμα ζωῆς, πού δέν κατάφεραν νά τό ὑπερβοῦν, καί νά τό ἀχρηστέψουν οἱ σύγχρονες ἀναζητήσεις μας, οἱ ἀξιολογικές ἐκτιμήσεις μας καί οἱ τολμηροί ἤ, σωστότερα, οἱ παράτολμοι πειραματισμοί μας.

Αν ἀνοίξουμε τά κείμενα τῶν Πατέρων μας, πού διαπραγματεύονται τήν ἀγάπη, θά βρεθοῦμε, ξαφνικά, στήν ἐστία τοῦ φωτός καί τῆς θερμότητας. Στή ζεστή ἀγκαλιά τοῦ «Πατέρα» Θεοῦ. Καί στήν ἀτμόσφαιρα τῆς ἁδολῆς κοινωνίας τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος.

Ο πλοῦτος τῆς θεολογικῆς καί τῆς ἀνθρωπολογικῆς ἐπεξεργασίας τῆς ἀγάπης συνιστᾷ ἀληθινό χρυσωρυχεῖο. Φωτίζει καί καταξιώνει τήν ἀνθρώπινη διαδρομή. Μεταποιεῖ τήν ψυχρή, ἐπαγγελματική ἢ κοινωνική σχέση μέ τό συνάνθρωπο σέ ἀλληλοπεριχώρηση καί σέ ἀλληλοκατανόηση. Ἀνασύρει τό πρόσωπο ἀπό τήν κόλαση τῶν ταξικῶν συγκρούσεων καί τό μετατάσσει στό παραδείσιο κλίμα τῆς ὁλόκαρδης ἀποδοχῆς τοῦ «ἀδελφοῦ» καί τῆς ἀκαταπόνητης προσφορᾶς τοῦ θυσιαστικοῦ μόχθου.

Καί δέν εἶναι μόνο ὁ στοχασμός καί ἡ ἐμβάθυνση, πού μᾶς ἀπέμεινε σάν κληρονομιά καί σάν παράδοση τῶν Πατέρων μας. Ἡ πράξη τους εἶναι ἕνας δεύτερος, παράλληλος θησαυρός. Ὅποια βιογραφία καί ἂν ἀνοίξεις, θά μείνεις ἐκθαμβος καί σκεπτικός. Θά συναντήσεις ἀγίους νά διασκορπίζουν στούς φτωχοῦς ἀδελφούς τόν πατρικό πλοῦτο. Θά ἀνακαλύψεις πιστά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πού μέρα καί νύχτα προσφέρονταν στήν ὑπηρεσία τῶν πονεμένων. Θά ἡχήσει στά αὐτιά σου ἡ ἀπολογία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν, τοῦ Παύλου: «*Τίς ἀσθενεῖ καί οὐκ ἀσθενῶ, τίς σκανδαλίζεται, καί οὐκ ἐγώ πυροῦμαι*» (Β΄ Κορινθ. ια΄ 29).

Η διαγραφὴ ὅλου αὐτοῦ τοῦ πλούτου δέν ἀποτελεῖ ἐκσυγχρονισμό, ἀλλά αἰφνίδια, ἀλόγιστη πτώχευση. Ἀδειασμα τῆς καρδιάς μας. Ἐπιστροφή στό βαρβαρισμό. Καί ἀνάδειξη τῆς κοινωνίας μας σέ ἐκτροφεῖο ἐκμεταλλευτῶν καί δολοφόνων.

10. Στέγαστρο τῆς διαφθορᾶς;

Ἀγαπητέ Χριστόδουλε,

Θέμα, πού πολυσυζητεῖται καί πολυκοσκινίζεται στά ἐκκλησιαστικά περιβάλλοντα καί στήν ἀγορά τοῦ «πεπαρρησιασμένου» δημοσιογραφικοῦ λόγου, εἶναι ἡ προβληματική, ἕως ἐντελῶς ἀπαράδεκτη, λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης. Καί ὁ κριτικός λόγος, τραχύς ἢ σκωπτικός, δέν ἐκδιπλώνεται σέ πλαίσιο οὐδέτερο, ἄσχετο μέ τή δική σου, ἀρχιεπισκοπική ὑπευθυνότητα. Ἀπό ὅποια δίοδο καί ἂν ἀνοίξει ἡ συζήτηση, ἐπικεντρώνεται στή δική σου, παράξενη καί ἀνεξήγητη συμπεριφορά. Στήν ἀνασταλτική ἢ στρεβλωτική, παρέμβασή σου στή θεσμική διαδικασία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί στή συνειδησιακή καταπίεση τῶν προσώπων, πού τά ἀπαρτίζουν. Ὅλοι δακτυλοδεικτοῦν τή μακαριότητά σου, ὡς τόν «κακό δαίμονα» (συγχώρεσέ με γιά τήν ἔκφραση), πού συναλλάσσεται ἄγρια μέ τούς σκανδαλοποιούς δεσποτάδες καί παζαρεύει ὠφελήματα,

γιά τήν ἀποσιώπηση τῶν φρικαλεοτήτων τους. Κοινός τόπος εἶναι καί γενικευμένη παραδοχή, πῶς ὁ ἀρχιερατικός σου μανδύας ἀνεμίζει καί προβάλλεται ὡς τό διάτρητο στέγαστρο τῶν ἐπίορκων ρασοφόρων καί, ἐμφαντικά, ἐκείνων, πού ἔχουν προδώσει, ὄχι μόνο τούς Ἱεροῦς Κανόνες, ἀλλά καί τήν προσωπική τους ἀξιοπρέπεια. Καί τό συνακόλουθο ἐρώτημα ἦ, σωστότερα, ἡ δέ-σμη τῶν ἀλυσιδωτῶν ἀπορικῶν καί τῶν ἐρωτημάτων τῆς λαϊκῆς βάσης καθελώνει στό κεντρικό ἐδώλιο τῆς εὐθύνης καί τῆς ἐνοχῆς ἐσένα, τόν Πρόεδρο τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων καί πρωτομάγαιρα τῶν σκοτεινῶν συναλλαγῶν. Ἀξιώνει ἐξονυχιστική ἔρευνα τῶν δικῶν σου παρεμβάσεων. Ἀπαιτεῖ τίμιες καί πειστικές ἐξηγήσεις γιά τήν παράξενη εὐνοια, πού προσφέρεις στά πρόσωπα τῶν ἐνόχων καί γιά τίς μεθοδεύσεις συγκάλυψης τοῦ δύσοσμου ἀρχιερατικοῦ καί ἱερατικοῦ βόθρου.

Σύ, Χριστόδουλε, κατά τίς δημόσιες

ἐμφανίσεις σου, εἶσαι λαλίστατος. Δέν προσπερνᾷς τίς κοινωνικές ἀναταραχές καί τὰ ἀνθρώπινα σκοντάματα μέ ἀβελτηρία καί μέ σιωπή. Περπατᾷς, μέ τό φακό τῆς κάμερας ἐστιασμένο στή χρεωκοπία τῶν κοσμικῶν θεσμῶν καί στίς παραβιάσεις τοῦ ἠθικοῦ κώδικα ἀπό τούς ὑποτιθέμενους στηλοβάτες τῆς κοινωνικῆς καί πολιτιστικῆς ἁρμονίας. Μέ ἄμεσο «κλίκ» φωτογραφίζεις τήν ὁποιαδήποτε ἐκτροπή. Καί μέ ὕφος καυτερό καταδικάζεις τό σημαιοφόρο ἢ τούς πρωτεργάτες τῆς διαφθορᾶς καί τούς μηχανισμούς, πού διευκολύνουν ἢ καλύπτουν τήν ἀνάπτυξη τῶν καρκινικῶν κυττάρων. Τό μικρόφωνο δέν πέφτει ἀπό τό χέρι σου. Καί ἡ στριγκλή φωνή σου δέν παύει νά καταφέρεται κατά τῆς ποικίλης ἐξαθλίωσης, πού ἀλλοτριώνει τό λαό μας καί εὐτελίζει θανάσιμα τήν ἀνθρώπιμη προσωπικότητα.

Μιλᾷς. Φωνάζεις. Σκούζεις. Καταλογίζεις εὐθύνες. Σπρώχνεις, ἐκβιαστικά, ὁποιοιδήποτε βρεῖς μπροστά σου, στή σκοτεινιά τῆς κόλασης. Ἀλλά, πάντα στραμμένος πρὸς τήν ἀντίπερα ὄχθη. Πρὸς τίς καθέδρες τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας. Ὡς πρὸς τούς ἀνώνυμους καί ἀθέατους ἐκμεταλλευτές τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης.

Ποτέ δέν ἐγγίζεις, μέ τήν κάμερα τοῦ ἐλέγχου σου, τόν ἐκκλησιαστικό βοῦρκο. Ποτέ δέ μιλᾷς γιά τὰ σκάνδαλα τοῦ χώρου σου. Γιά τίς οἰκονομικές ἀτασθαλίες καί τίς ἠθικές ἐκτροπές τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί γιά τὰ παρατράγουδα τοῦ στενοῦ περιβάλλοντός σου. Συστηματικά, ἀποφεύγεις νά δημοσιοποιεῖς τίς ἐνοχές τους. Κρατᾷς αἰδήμονα σιωπή καί ὑποπτη εὐνοια. Καί τό κρισιμότερο.

Ποτέ δέν πληροφορεῖς τό λαό, τά μέλη τοῦ Ἱεροῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος, μέ τίμια καί διάφανη ἐξιστόρηση, γιά τίς διαδικασίες, πού ἀκολουθήθηκαν (ἂν ἀκολουθήθηκαν), μέ στόχο τήν ἀπομόνωση τῶν φαύλων καί τήν ἐξυγίανση τοῦ χοροῦ τῶν λειτουργῶν τοῦ Παναγίου Θυσιαστηρίου.

Τά ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια εἶναι μηχανισμοί ἀπόλυτης ἐχεμύθειας καί σατανικῆς σιωπῆς. Μακρυά ἀπό τή δημοσιότητα οἱ διαδικασίες τους. Παρασκηνιακές καί σκοτεινές οἱ διαπλοκές τους. Τό ποίμνιο, πού ἐνδιαφέρεται ἄμεσα γιά τήν ἠθική ἢ τήν ἀνῆθικη συμπεριφορά τοῦ ποιμένα του, κρατιέται στριμωγμένο καί περιφρονημένο στήν ἄκρη. Ἡ διεργασία ἐπαλήθευσης ἢ ἀπόρριψης τῶν ἐνοχοποιητικῶν στοιχείων ἔχει καταντήσει ὑπόθεση τῶν μυστικοσυμβούλων τῆς διαπλοκῆς. Καί, βασικός κλειδοῦχος τοῦ ὅλου συγκροτήματος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Αὐτός θάβει στό συρτάρι του ἢ ἐμφανίζει στή Διарκή Ἱερά Σύνοδο τίς καταγγελίες. Αὐτός ἐπιλέγει καί προτείνει τόν ἀνακριτή, μέ κριτήριό τή δεξιότητά του στήν ἄσκηση τοῦ «φιλάδελφου» κουκουλώματος. Αὐτός ἐπηρεάζει ἀποφασιστικά, ἄλλοτε μέ συστάσεις καί ἄλλοτε μέ ἀπειλές, τήν κρίση τῶν δικαστῶν. Αὐτός ἐκμαιεῦει τήν ἀπόφαση. Ὅποιο τόν θεωρεῖ συνεργάτη του καί ὑποτακτικό του, τόν εὐνοεῖ καί τόν ἀπαλλάσσει ἀπό κάθε κατηγορία, ἔστω καί ἂν οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ἐπιμένουν, ὅτι ὁ «τοιοῦτος» δέ δικαιούται νά ἀνηφορίζι τὰ σκαλοπάτια τοῦ Θυσιαστηρίου. Ὅποιο τόν φοβᾶται, γιατί κάτω ἀπό τή μασχάλη του κρατάει φακέλλους ἀποκαλυπτικούς τῆς ποιότητάς τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλον-

τος, τόν ξεπλένει βιαστικά καί τόν ξαποστεύει γιά νά γλιτώσουν καί ὁ ἔνοχος καί ὁ προκαθήμενος τήν περιπέτεια τοῦ διασυρμοῦ. Ἕνα ἰδιότυπο λουτρό ἔχει καταντήσει τό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριό. Δέν ὑπηρετεῖ τήν ἀνάγκη καί τό ἀπαράβατο χρέος τῆς κάθαρσης. Τροchioδρομεῖ καί «καταξιώνει» (!!!) τή σκοπιμότητα. Οἱ βαρύτατα ἔνοχοι λούζονται, μυρώνονται, στολίζονται καί βγαίνουν κρατώντας στό χέρι τήν περγαμηνή τῆς ἀπόλυτης ἀθωότητας. Ὀλόλευκες περισσότερες. Μέ τίτλους ἀγιότητας καί παναγιότητας. Καί μόνο, ἀριά καί κάπου, κάποιος παπαδάκος, στερημένος τῆς δεσποτικῆς προστασίας, βρίσκεται καθηλωμένος, μέ ἀσήμαντες ἀφορμές, στό σκαμνί τοῦ ὑπόλογου καί δέχεται τόν καταιγισμό τῶν ἐπικρίσεων καί τῶν ποινῶν.

Πρέπει νά τό γνωρίζεις καλά, φίλε Χριστόδουλε, πώς ὁ λαός μας δέν ξεγελιέται μέ τά μασκαρέματα. Σᾶς ἔχει ἀπομυθοποιήσει σέ πλάτος καί βάθος. Κάποια σκάνδαλα τά ἔχει προσεγγίσει ἀπό πρῶτο χέρι. Καί κάποιους σκανδαλοποιούς τοὺς γνωρίζει καί ἀπό τήν καλή καί ἀπό τήν ἀνάποδη. Εἴτε γιατί εἶχε τήν ἀτυχία νά τοὺς χρεωθεῖ ὡς ποιμένες. Εἴτε γιατί οἱ πομπές τους ἔγιναν ἐπίμονο θέαμα καί πυκνό ἀνάγνωσμα στό γραπτό ἢ στόν ἠλεκτρονικό πίνακα τῆς ἐνημέρωσης. «Οὐ γάρ ἐστὶ κρυπτόν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδέ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καί εἰς φανερόν ἔλθῃ» (Λουκ. ἡ' 17).

Ὁ λαός δέν πείθεται πιά, ὅτι στά Συνοδικά διαμερίσματα κυριαρχεῖ τό Ἀποστολικό καί τό Πατερικό ἦθος καί ὅτι, γιά κάθε περίπτωση ἐκτροπῆς, λειτουργεῖ ἔντιμα, σοβαρά καί ὑπεύθυνα

καί σέ πλήρη ἑναρμόνιση μέ τίς προδιαγραφές τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἡ Ἐκκλησιαστική Δικαιοσύνη. Καί δέν ἀναπαύεται μήτε στή σιωπή σου, μήτε στίς (σπάνιες) σιβυλλικές ἀνακοινώσεις σου. Τά τραγικά περιστατικά καί τά παθήματα τῶν τελευταίων χρόνων τοῦ ἔχουν γίνει μαθήματα. Εἶδε πολλά. Ἄκουσε πολλά. Ἐπαλήθευσε πολλά. Καί δέν χωνεύει, ἀμάσητα, τά σημερινά πονηρά τεχνάσματα. Μέ τή διεισδυτικότητα τοῦ καί μέ τήν ἀποκρυπτογράφηση κάποιων αἰνιγματικῶν συμπεριφορῶν, εἰσχωρεῖ πίσω ἀπό τόν «μπερντέ» τῆς ὑποκρισίας. Συλλαμβάνει, «ἐπ' αὐτοφώρῳ», τοὺς βιαστές τῆς ἠθικῆς, ἐπισκοπικῆς εὐπρέπειας καί τοὺς ἀδίστακτους καταπατητές τῶν Ἱερῶν μας Κανόνων. Καί τοὺς ἀμείβει μέ τήν περιφρόνησή του καί μέ τήν κατακραυγή του.

Κατά τήν περίοδο τῆς ἀρχιεπισκοπείας τοῦ Σεραφεῖμ, γεγονός πρωτόγνωρο καί πρωτάκουστο στή μακραίωνα διαδρομή τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λαός, κατέβασε ἀπό τοὺς ἐπισκοπικούς θρόνους ἔξι ἀνάξιους δεσποτάδες. Ὁ τότε ὑπεύθυνος Ἀρχιεπίσκοπος φρενάριζε ἐπίμονα καί συστηματικά, ὅπως καί σὺ σήμερα, τό θεσμό τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, ἐπειδή οἱ ἔνοχοι ἦταν πειθήνια ἐξαρτήματα στίς ἐπιδιώξεις του. Μεθόδευε ἀνακρίσεις «μαϊμοῦ». Γέμιζε φακέλλους μέ χαρτιά, πού δέν προσδιόριζαν τό κανονικό ἔγκλημα καί δέν ἐπιμετροῦσαν τήν ἔνοχη. Καί, τελικά, ἔσπρωχνε τίς ὑποθέσεις πρὸς τήν κατωφερή κλίμακα τοῦ ἀρχείου του.

Ὁ λαός, ὅμως, δέν ξεγελάστηκε μέ τίς παμπόνηρες ἐπικαλύψεις τῶν βό-

θρων. Οί «πομπές» τῶν ὑποτιθέμενων ποιμένων, εἶχαν ἐξαντλήσει τίς ἀντοχές του. Καί εἶχαν διεγείρει πάνδημη ἀντίσταση. Ἀπό τή μιά ἄκρη τῆς ὁποιασδήποτε, πολύπαθης ἐπισκοπικῆς περιφέρειας ἴσαμε τήν ἄλλη, μιά οὐρανομήκης κραυγή ἔσπρωχνε τόν ἐπίσκοπο Ἐπίσκοπο μακριά ἀπό τήν τιμημένη γῆ καί ἀπό τά ἱερά ἐκκλησιαστικά καθιδρύματα. Καί ἀνάγκαζε τόν Ἀρχιεπίσκοπο νά πάρει τά μέτρα του, πρὶν βρεθεῖ καί ὁ ἴδιος στή δίνη τῆς ἀπόρριψης.

Τό ἀποτέλεσμα, τό γνωρίζεις πολύ καλά, φίλε Χριστόδουλε. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ, πιεσμένος ἀπό τή λαϊκὴ ἐπαναστατικότητα καί μετρώντας τίς ἐνδεχόμενες συνέπειες μιᾶς περαιτέρω διόγκωσης τῆς ἀντίδρασης, ἔδωσε ἕνα σπρώξιμο στοὺς ἑξι αὐτοὺς, ἔνοχους, δεσποτάδες καί τοὺς ἔκανε νά πέσουν, «κουτροβάλα» ἀπὸ τοὺς ἐπισκοπικούς θρόνους. Εὐφυής, ἀλλὰ καί τραχύς, δέν ἔπαιξε, στό χρηματιστήριο τῆς συναλλαγῆς, τή δική του καρέκλα. Ἐκείνη τὴν ὥρα δέν μετροῦσε γιὰ τὸ Σεραφεῖμ μήτε φιλία μήτε προεκλογικὴ δέσμευση. Μετροῦσε ἡ λαίλαπα, πού ἀπειλοῦσε τὸ προσωπικὸ του κύρος καί τὴν εὐστάθεια τοῦ θρόνου του. Ἄλλωστε, οἱ προεκλογικὲς του ὑποσχέσεις καί δεσμεύσεις δέν εἶχαν ποτέ βάρος σοβαρότητας. Ἦταν φούμαρα, μέ τά ὁποῖα ἀγόραζε τὴν ὑποταγὴ τῶν εὐπιστων συνομιλητῶν του. Κάποιος ἀπὸ τοὺς δεσποτάδες, πού περίμενε ἀναβάθμιση, σέ ἀνταπόδοση τῆς προεκλογικῆς του πιστότητας καί βρῆκε μπροστά του κλωτσιά, θρηνοῦσε ἀργότερα, γιατί ὁ Σεραφεῖμ εἶχε ὀρκιστεῖ στά... «μουςτάκια» του, ὅτι θά τοῦ ἐξασφάλιζε τὴν ἐπιθυμητὴ μετά-

θεση, ἀλλὰ παραβίασε ἀσύστολα (!!!) τὸν ὄρκο του.

Ὁ ἕνας μετὰ τόν ἄλλο, οἱ ἔνοχοι δεσποτάδες, ἀναγκάστηκαν, τότε, νά μαζέψουν τοὺς θησαυροὺς τοὺς καί τὰ ἁμαρτωλά τους πειστήρια καί νά ἐξαφανιστοῦν. Ἐφυγαν μακριά. Στὴν περιφρόνηση καί στὴ λήθη. Καί ἀποδέσμευσαν τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ «σούσουρο» καί τὸ διασυρμό.

Σήμερα οἱ ἔνοχοι θριαμβολογοῦν. Ἀσудоτοῦν καί ἀσχημονοῦν. Ἐπικαλύπτουν, ἀδέξια καί ἀναποτελεσματικά, τίς πράξεις τῆς ἔσχατης ντροπῆς μέ τὴ σtilβωμένη ἐπένδυση τῆς χλιδῆς καί περιφέρονται, νομίζοντας ὅτι ἡ χλιδὴ ὑποχρεώνει σέ παραδοχή. Δέν τοὺς ἐνδιαφέρει ἂν τὸ ἐκκλησίασμα, τὸ ποίμνιό τους, ὑφίσταται νευρικό κλονισμό, βλέποντάς τους νά περιφέρουν τὴν ἀδιαντροπία καί τὴ βέβηλη μεταχείριση τοῦ Εὐαγγελικοῦ προστάγματος καί τοῦ Πατερικοῦ παραδείγματος. Δέν τοὺς προβληματίζει, ὅτι οἱ πράξεις τους πέρασαν τὸ κατώφλι τῆς δημοσιότητας καί ἔγιναν βούκινο. Ὅτι, ἀκόμα καί οἱ ἔφηβοι, ἀλλὰ καί τὰ μικρά παιδιά, εὐφυολογοῦν καί χυδαιολογοῦν, μέ σταθερὴ ἀναφορά στά πρόσωπά τους. Πιστεύουν, πῶς τὰ ἐπίχρυσά ἐπικαλύμματα τῆς διεφθαρμένης ὑπόστασής τους ἀποσβήνουν τίς ἔνοχες καί ἀνυψώνουν σέ ἡγετικὸ βάθρο τὴ διασυρμένη εὐτέλειά τους.

Δέν μέ ἐκπλήσσει, φίλε Χριστόδουλε, ἡ νοοτροπία τῶν διεφθαρμένων ρασοφόρων. Ὅταν κανεὶς προδίδει τὴν εὐπρέπεια, ἀκόμα καί τὸν ἀντρισμό του, ἡ διαφθορά κάνει μεταστάσεις καί στό μυαλό καί στὴ θέληση καί ἐξαχρειώνει ὁλόκληρὴ τὴν προσωπικότητα. Ἐκεῖ-

νο, πού μέ έκπλησσει καί μέ συγκλονίζει, εἶναι ἡ δική σου συμπεριφορά. Ἡ ἐπίμονη κάλυψη τῶν ἐνόχων. Ἡ μετάλλαξη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων σέ Ἐπιτροπές παρασημοφόρησης. Ἡ φιλική σου ἀναστροφή μέ τά «καθάρματα». Ἡ προαγωγή καί ἡ ἀνύψωση, σέ καίριες θέσεις, τῶν ρασοφόρων, πού θά ἔπρεπε νά εἶχαν καθαιρεθεῖ πρὶν ἀπό καιρό. Ὅποιο κώδικα καί ἂν ἀναζητήσει κανεῖς, γιά νά ἀποκρυπτογραφῇσιν τή συμπεριφορά σου, δέ θά φτάσει σέ λογικό ἀποτέλεσμα.

Στά ἔξι χρόνια τῆς ἀρχιεπισκοπείας σου ἀποκαλύφθηκαν φοβερὰ δεσποτικά σκάνδαλα. Κύλησαν στίς ἐφημερίδες. Προβλήθηκαν, μέ ἀπανωτά πλάνα, στίς τηλεοπτικές ὁθόνες. Καί ὁ διασυρμός δέ σταμάτησε στούς λίγους. Σέ κείνους, πού πρόδωσαν καί τήν ἀποστολή τους καί τόν ἀντρισμό τους. Ἐγινε κοινός παρονομαστής γιά κάθε μιτροφόρο. Καί γιά κείνους, πού εὐθύνονται ἄμεσα καί γιά κείνους, πού λούζονται τήν «ἀδελφική» ἀδιαντροπία καί λουφάζουν μέ κομμένη καί τή φωνή καί τήν ἀνάσα. Καί σύ, ὅλο αὐτό τό διάστημα, ἔμεινες «στήλη ἄλατος». Ἡ, γιά νά εἶμαι ἀκριβέστερος, κινήθηκες μυστικά καί συνωμοτικά, γιά νά περισώσεις, ὄχι τό κύρος, ἀλλά τήν «ἐπαγγελματική» συνέχεια τῶν σκανδαλοποιῶν. Ἐκανες... καί τί δέν ἔκανες... Ἀμα ρθοῦν ὅλες σου οἱ παρασκηνακές κινήσεις στή δημοσιότητα θά ραγίσουν οἱ οὐρανοί. Ὁ σεισμός θά συνταράξει τήν Ὁρθόδοξη αὐτοσυνειδησία. Θά κλονίσει ψυχές. Θά ἀποκαθλώσει πολλούς ποιμένες ἀπό τούς θρόνους τους.

Θά μπορούσα νά ἀναφέρω πολλά,

συγκεκριμένα, παραδείγματα. Κάθε φύλλο τῆς ἱστορικῆς σου διαδρομῆς εἶναι καταβρωμισμένο μέ μιά παρόμοια σκοτεινή ἐξυπηρέτηση. Περιορίζομαι στό φωτισμό μιᾶς ἀπό τίς τελευταῖες σελίδες τοῦ χρονικοῦ τῆς διαπλοκῆς σου μέ τή διαπιστωμένη καί στιγματισμένη διαφθορά.

Ἔσχατα καί μετά τήν ἐποχιακή, Ὀλυμπιακή ἐκεχειρία σου μέ τόν Πατριάρχη, παραιτήθηκε ἀπό τή θέση τοῦ προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν διορθοδόξων καί διαχριστιανικῶν σχέσεων ὁ φίλος σου καί συμμοναστής σου Μητροπολίτης Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος. Καί σύ, στή θέση τοῦ ἔσπευσες νά διορίσεις ποιόν; Τόν διάτρητο Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Τό δεσπότη, πού οἱ χυδαῖες συνομιλίες του μέ τόν «ἐταῖρο» του μαγνητοφωνήθηκαν, καταγράφηκαν σέ κασέτες καί πέρασαν σέ ἐφημερίδες καί σέ τηλεοράσεις, ἀφήνοντας ἀναυδούς ἑκατομμύρια Ἕλληνες.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ Μπεζενίτη νά προβληθεῖ καί νά καταξιωθεῖ, μέ κατάχρηση καί διασυρμό τοῦ δικοῦ σου κύρους, δέν εἶναι ἀνεξήγητη. Ὁ πνιγμένος πιάνεται ἀπό τά μαλλιά του. Καί ἐκεῖνος πιάνεται ἀπό τίτλους καί ἀπό καρέκλες, γιά νά μὴν καταποντιστεῖ στήν καθολική περιφρόνηση.

Σύ, ὅμως, μέ ποιά λογική καί μέ ποιά διαλεκτική ἔκανες αὐτή τή μειοδοσία τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς σου ἀξιοπρέπειας καί πρόσφερες τίτλο τιμῆς καί καρέκλα προβολῆς στὸν ἥρωα τῆς χυδαιότηας; Δέ φοβήθηκες τό Θεό; Δέν ντράπηκες τούς ἀνθρώπους; Δέν ἔνοιωσες νά συνδέεται τό ὄνομά σου μέ τό κλάμπ τῆς ντροπῆς; Δε φοβήθηκες τίς ἐκρήξεις τῆς λαϊκῆς ἀγανάκτησης;

Τό προσωπικό σου άνελαστικό χρέος, ήταν νά παραπέμψεις, από τήν πρώτη ἀρχή, τήν ὑπόθεση Μπεζενίτη στό Ἐκκλησιαστικό γιά τούς Ἀρχιερεῖς Δικαστήριο. Καί ἐκεῖνο, μέ τίμιες καί ἀδιάβλητες διαδικασίες νά ἐρευνήσῃ, σέ βάθος καί πλάτος τά στοιχεῖα, πού τοῦ παραδόθηκαν. Τίς ἔγγραφες καταγγελίες. Τίς διαβόητες κασέτες. Τή φήμη, πού συνοδεύει τόν ὑπόλογο ρασοφόρο σέ μακρά σειρά ἐτῶν καί πού κυκλοφορεῖ άνεμπόδιστα στούς διαδρόμους τοῦ Μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Νά μελετήσῃ μέ προσοχή τό φάκελλο. Καί νά βγάλῃ ἀδέκαστη κρίση.

Σύ ἔκανες ὅ,τι χειρότερο μποροῦσες νά κάνεις. Ἐπειδή ἡ σύνθεση τοῦ Δικαστηρίου δέ σέ βόλεψε, κράτησες τήν ὑπόθεση σέ ἐκκρεμότητα ἐπί τρία ὀλόκληρα χρόνια. Εὐελπιστοῦσες στήν ἀλλαγὴ τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων. Νά φύγουν οἱ σκληροί καί εὐσυνειδήτοι. Καί νά ρθοῦν οἱ «ἀσπόνδυλοι». Καί νά κόψουν μετάλλιο τιμῆς στόν πρωταγωνιστή τοῦ χυδαίου διαλόγου.

Ἡ διαδικασία, πού ἀκολουθήθηκε, ἔχει μεγάλο ἐνδιαφέρον. Καί βρίσκεται ὅλη ἀποτυπωμένη σέ ἐπίσημα κείμενα. Σέ ἔγγραφα τῆς Συνόδου, πού ἐπικυρώνονται μέ τήν ὑπογραφή σου, τα-

λαίπωρε, Ἀρχιεπίσκοπε Χριστόδουλε. Καί μέ ἀποφάσεις τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, πού θά ἀποτελέσουν κλασσικά δείγματα καταστρατήγησης τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί ἀπεμπόλησης τῆς ἐπισκοπικῆς ὑπευθυνότητας, βαφτίσατε ἄμεμπτο τόν ἔνοχο καί τόν ἁμολήσατε νά περιφέρει τόν ἐξευτελισμό καί τήν πρόκληση.

Γιά τήν ὑπόθεση Μπεζενίτη σοῦ ὑπόσχομαι νά γράψω πολλά. Αὐτά, πού ἔγιναν «ἐν κρυπτῷ» πρέπει νά ἐμφανιστοῦν σέ πλήρη διαφάνεια. Νά ψαύσουν καί οἱ ὑπόλοιποι συνεπίσκοποι, πού κρατήθηκαν στό σκοτεινό προθάλαμο τῆς παραπληροφόρησης, τή ροή τῶν γεγονότων. Καί νά πληροφορηθεῖ καί ὁ λαός, πού διδάσκεται νά σκύβει τόν αὐχένα καί νά φιλάει τό χέρι τῶν δεσποτάδων, δίχως νά μαθαίνει ἄν τό χέρι αὐτό εἶναι ἄσπιλο ἢ ὀλημερίς βουτάει στό βοῦρκο.

Πιστεύω, ὅτι ἡ παράθεση τῶν στοιχείων τῆς ὑπόθεσης Μπεζενίτη θά προσδιορίσει καθαρότερα καί τό δικό σου, ἀρνητικό ρόλο.

Τά περαιτέρω κανέννας δέν εἶναι σέ θέση νά τά προδιαγράψει.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη

Πῶς τό εἶπε ὁ Πατριάρχης; «Ἡμεῖς ἐδῶ εἰς τό Φανάρι δέν ἔχομεν Μαρίνους νά μᾶς λέγουν νά μὴ ἀκούωμεν τάς κασέτας».

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Ένημερωτικό

Γιά τήν ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὥστε νά μπορέσουν νά παρακολουθήσουν τή σειρά τῶν ντοκουμέντων, πού θά ἐκθέσουμε, σέ σειρά δημοσιευμάτων μας, δίνουμε τό ἐξῆς σύντομο σημείωμα:

Στίς 25 Ἀπριλίου 2002 καταθέσαμε στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφη καταγγελία κατά τοῦ Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Τήν καταγγελία μας συνοδεύσαμε μέ μιά κασέτα, πού τήν παραλάβαμε ἀπό τό ταχυδρομεῖο καί πού περιεῖχε ὁμοφυλοφιλική συνομιλία τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη μέ ἄγνωστο φίλο του.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἀντί νά ἀσχοληθεῖ «ἐπειγόντως» μέ τήν καταγγελία, ἀναζήτησε τρόπους παράκαμψῆς της. Καί ἔδωσε στόν ὑπόλογο Μητροπολίτη χρόνο, ὥστε νά καταθέσει στά πολιτικά Δικαστήρια μήνυση, τόσο ἐναντίον μας, ὅσο καί ἐναντίον τῶν ἀγνώστων, πού τούς θεωροῦσε υπεύθυνους γιά τήν ὑποκλοπή τῆς συνομιλίας του καί γιά τή διασπορά τῆς κασέτας.

Ὁ Μητροπολίτης Μπεζενίτης, μόλις τόν Αὐγουστο τοῦ 2002 κατέθεσε στό Πρωτοδικεῖο αἴτηση ἀσφαλιστικῶν μέτρων, ζητώντας νά ἀπαγορευθεῖ σέ μᾶς ἡ ὅποιαδήποτε δημοσίευση, καθῶς καί ἡ συνέντευξη σέ τηλεοράσεις καί περιοδικά, μέ τή δήλωση, ὅτι θά καταθέσει ἀγωγή (δέν εἶχε καταθέσει ἴσαμε κείνη τή στιγμή οὔτε μήνυση, οὔτε ἀγωγή) ἐναντίον μας.

Τό Πρωτοδικεῖο τοῦ ἔδωσε τά ἀσφαλιστικά μέτρα, ὑποχρεώνοντας τον νά καταθέσει, ἐντός μηνός, τήν ἀγωγή του. Ἐκεῖνος περίμενε νά ἐκπνεύσει ὁ μήνας (γιά νά κερδίσει χρόνο) καί τότε κατέθεσε τήν ἀγωγή του, πού, ὡστόσο, τήν προσδιόρισε νά συζητηθεῖ τό Μάιο τοῦ 2004. Ὅταν δέ ἦρθε ἡ ἡμερομηνία τῆς συζήτησης, ὁ δικηγόρος του ζήτησε ἀναβολή καί προσδιόρισε πῇ νέα δικάσιμο γιά τίς 10 Μαρτίου τοῦ ἔτους 2005. Εἶναι σαφές, ὅτι πρόθεση τοῦ Μητροπολίτη Μπεζενίτη ἦταν νά μεταθέσει τή δικάσιμο καί νά κρατήσει τά ἀσφαλιστικά μέτρα, πού ἀπαγόρευαν σέ μᾶς τή δημοσίευση ὅποιασδήποτε πληροφορίας.

Στό μεταξύ βγῆκαν στήν ἐπιφάνεια καί πολλά ἄλλα σκάνδαλα, πού εἶχαν

ὡς πρωταγωνιστή τόν Μητροπολίτη Μπεζενίτη. Ἐξ αἰτίας αὐτῶν καί σέ συνδυασμό μέ τήν ἐσκεμμένη καθυστέρηση τῆς κύριας δίκης, ζητήσαμε ἀπό τό Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν νά ἀναθεωρήσει τήν ἀπόφαση τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων καί νά ἀκυρώσει τήν ἀπαγόρευση δημοσίευσης πληροφορικῶν. Τό Δικαστήριό δέχτηκε τήν αἴτησή μας καί μέ τήν ἀπόφαση 3839/2-6-04 ἀποκατέστησε τό δημοκρατικό μας δικαίωμα νά δημοσιεύουμε ἐλεύθερα τίς πληροφορίες μας καί νά ἐνημερώνουμε τόν ἑλληνικό λαό γιά κάθε τι, πού συμβαίνει γύρω μας.

Στή συνέχεια οἱ ἀναγνώστες μας ὅλης τῆς ἑλληνικῆς ἐπικράτειας καί εἰδικά οἱ ἀδελφοί μας, πού ἀποτελοῦν τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Ἀττικῆς, θά διαβάσουν, στό σύνολό του, τό κείμενο τῆς ἀνακλητικῆς ἀπόφασης. Καί ὑποσχόμαστε, ὅτι, μέ σειρά δημοσιευμάτων, θά ἀποκαλύψουμε ὁλόκληρο τό σκοτεινό καί πονηρό παρασκήνιο, πού, κατά τό διάστημα τῆς ἰσχύος τῆς ἀπαγόρευσης ἐπεξεργάστηκε τήν προώθηση τοῦ σκανδάλου Μπεζενίτη στό Συνοδικό Ἀρχεῖο.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπόφαση 3839/2-6-04^(*)

«Σύμφωνα μέ τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 696 παρ. 3 Κ. Πολ. Δ. «Τό Δικαστήριό πού διέταξε ἀσφαλιστικά μέτρα, ἕως τήν πρώτη συζήτηση τῆς ἀγωγῆς, πού ἀφορᾷ τήν κύρια ὑπόθεση, ἔχει δικαίωμα, μέ αἴτηση ὁποιοῦ ἔχει ἔννομο συμφέρον, νά μεταρρυθμίσει ἢ νά ἀνακαλέσει ὁλικά ἢ ἐν μέρει τήν ἀπόφασή του, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε μεταβολή τῶν πραγμάτων, πού δικαιολογεῖ τήν ἀνάκληση ἢ τήν μεταρρυθμίση της» (βλ. Παρμεν. Τζίφρα, Ἀσφαλιστικά μέτρα 1985, σελ. 91 ἐπ, καί τίς ἐκεῖ παραπομπές).

Μέ τήν κρινόμενη αἴτηση, ὅπως τό περιεχόμενό της ἐκτιμᾶται ἀπό τό Δικα-

στήριό, ὁ αἰτῶν ἐκθέτει ὅτι μετά ἀπό αἴτηση τοῦ καθ'οῦ, ἐκδόθηκε ἡ ὑπ' ἀριθ. 6478/2002 ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τούτου, κατά τήν διαδικασία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων ἡ ὁποία ἀπαγόρευσε προσωρινά στόν νῦν αἰτοῦντα, πού εἶναι ἐκδότης, συντάκτης καί ὑπεύθυνος τοῦ περιοδικοῦ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ»

α) νά δημοσιεύει ὁποιοδήποτε κείμενο, ἄρθρο, σχόλιο ἢ συνέντευξη, πού ἀναφέρεται στό πρόσωπο τοῦ καθοῦ ἀπό ὁποιαδήποτε πηγή προερχόμενο

β) νά κάνει χρήση τῆς εἰς χεῖρας του κασέτας ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἠθελε περιέλθει σ' αὐτόν καί ἀφορᾷ τό πρόσωπο τοῦ καθοῦ καί γ) νά παραχωρεῖ ὁποιαδήποτε συνέντευξη πού θά ἀφορᾷ τό πρόσωπο τοῦ καθοῦ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, μέ

(*) Ὅπου στό κείμενο τῆς ἀπόφασης γίνεται λόγος περί τοῦ «αἰτοῦντος» ἡ ἀναφορά γίνεται στόν Μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημο. Καί ὅπου γίνεται λόγος περί τοῦ «καθοῦ» ὑπονοεῖται ὁ κ. Μπεζενίτης.

ὁποιονδήποτε τρόπο σέ τηλεοπτικούς ἢ ραδιοφωνικούς σταθμούς.

Ὅτι μετά τήν ἔκδοση τῆς ἀπόφασης αὐτῆς ἀκολούθησαν γεγονότα ὅπως ἀναλυτικά ἐκτίθενται στήν αἴτηση, τά ὁποῖα ἐπέφεραν μεταβολή τῶν πραγμάτων πού δικαιολογεῖ τήν ἀνάκληση ἢ μεταρρύθμιση τῆς ἀπόφασης αὐτῆς, ζητεῖ δέ ὁ αἰτών, ὡς ἀσφαλιστικό μέτρο, ἐπικαλούμενος ἐπείγουσα περίπτωση, καί λόγω τῆς ὑπάρξεως τῶν νέων στοιχείων, νά ἀνακληθεῖ ἢ μεταρρυθμισθεῖ ἡ προηγούμενη ὑπ' ἀρ. 6478/2002 ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Ἡ αἴτηση εἶναι νόμιμη, στηριζόμενη στή διάταξη τοῦ ἄρθρ. 696 παρ. 3 Κ. Πολ. Δ. ἀρμόδια φέρεται γιά συζήτηση ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Δικαστηρίου κατά τήν διαδικασία τῶν ἀσφαλιστικῶν μέτρων (ἄρθρ. 686 ἐπ. Κ. Πολ. Δ.) καί πρέπει νά ἐξετασθεῖ περαπέραν κατ' οὐσίαν.

Ἀπό τήν ἐκτίμηση τῶν ἐνόρκων καταθέσεων τῶν μαρτύρων πού ἐξετάσθηκαν στό ἀκροατήριό καί τῶν ἐγγράφων πού οἱ διάδικοι προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τά ἀκόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Μετά ἀπό μηνυτήρια ἀναφορά τοῦ αἰτούντος κατά τοῦ καθοῦ ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀνέθεσε τήν διερεύνηση τῶν νομικῶν θεμάτων σχετικά μέ τό θέμα τῆς κασέτας στόν Ἀναστάσιο Μαρῖνο, Διδάκτορα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Ἐπίτιμο Ἀντιπρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὁ ὁποῖος μέ τήν ἀπό 4-5-02 γνωμοδότησή του ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ἐπίδικη φωνοληψία δέν συνιστᾷ παραδεκτό ἀποδεικτικό μέσο. Ἡ διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἔθεσε, ὡς πρὸς αὐτό τό σκέλος, τήν ὑπόθεση στό ἀρχεῖο καί διέταξε τήν διεξαγωγή ἀνάκρισης ἐναντίον τοῦ καθοῦ, γιά τό ἀδίκημα τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν. Σπή διάρκεια τῆς παραπάνω

ἀνάκρισης, ὁ ὀρισθεῖς ἀνακριτής Μητροπολίτης Ἡλείας κ. Γερμανός διέταξε πραγματογνωμοσύνη ἐπὶ ἄλλων μαγνητοταινιῶν πού περιήλθαν σ' αὐτόν καί ἀφοροῦσαν τόν καθοῦ.

Ζήτησε τήν πρὸς τοῦτο γνώμη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ ὁποία ἐνέκρινε τήν διενέργεια τῆς πραγματογνωμοσύνης. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ ἀνακριτής ἀποφασισε νά ἀπευθυνθεῖ σέ εἰδικά ἐργαστήρια τῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας καί προσκάλεσε τόν καθοῦ νά λάβει γνώση καί νά ἀσκῇ τά δικαιώματά του. Ὁ καθοῦ ἀφοῦ ἔλαβε γνώση, ζήτησε προθεσμία καί τήν 16-3-2003 ὑπέβαλε ἔνσταση καί ζήτησε νά ἀποφανθεῖ ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος. Ἡ τελευταία ἔκανε δεκτή τήν ἔνστασή του καί διέταξε νά μὴν γίνει ἡ ἀποφασισθεῖσα πραγματογνωμοσύνη καταλήξασα στό πόρισμα ὅτι ὁ καθοῦ δέν διεπιστώθη ὅτι ἔπραξε ὅσα περιλαμβάνονται στίς μαγνητοταινίες.

Περαιτέρω στό φύλλο τῆς 12-6-03 τῆς ἐφημερίδας «ΑΥΡΙΑΝΗ» δημοσιεύθηκε πληροφορία γιά μεγάλο ποσό ὁμολογῶν πού ἔχει στόν λογαριασμό του ὁ καθοῦ, θέμα γιά τό ὁποῖο ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας ζήτησε ἐξηγήσεις ἀπό τόν καθοῦ, μετά πῆς ὁποῖες ἡ ὑπόθεση τέθηκε στό ἀρχεῖο.

Ἐξ ἄλλου ἀπό τό Ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν, ἔγινε διαχειριστικός καί οἰκονομικός ἔλεγχος στήν Ἱερά Μονή Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἀγίου Ἐφραίμ) Νέας Μάκρης, ὑπαγομένη στήν περιφέρεια τῆς Μητροπόλεως τοῦ καθοῦ καί διαπιστώθηκαν διάφορες παραβάσεις, ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ὑπ' ἀρ. 2680/8-4-02 ἔκθεση τῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρητρίας Παναγιώτας Ψάρρη (βλ. προσκομιζόμενη σχετική ἔκθεση).

Ὅλα τά ἀνωτέρω νεώτερα περιστατι-

‘Από τίς δηλώσεις ένός νεοκλεγέντος Μητροπολίτη

Παραθέτουμε ένα μικρό αλλά πολύ εύγλωττο απόσπασμα του λόγου που έξεφώνησε ο νεοεκλεγείς Μητροπολίτης Σεβ Νικόλαος (Χατζηνικολάου) κατά την ημέρα της χειροτονίας του.

κά πού συνέβησαν μετά την έκδοση της υπ’ άρ. 6478/02 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, είναι εύλογο νά άφορούν καί νά ένδιαφέρουν τό κοινωνικό σύνολο καί ή άναφορά σέ αυτά θά συνιστούσε έννημέρωση της κοινής γνώμης, όχι μόνον της έκκλησίας, αλλά όλοκληρού του κοινωνικού συνόλου προς έξυπνηρήτηση της αλήθειας καί χωρίς πρόθεση προσβολής της προσωπικότητας του καθού. Συνιστούν δέ τά ως άνω περιστατικά μεταβολή των πραγμάτων πού δικαιολογεί την άνάκληση της υπ’ άρ. 6478/2002 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου, καθόσον τελούν σέ αίτιώδη σύνδεση προς τό περιεχόμενο του άσφαλιστικού δικαιώματος καί σέ συνάρτηση προς τά γεγονότα στά όποία στηρίχθηκε ή προηγούμενη άπόφαση του Δικαστηρίου τούτου.

Πρέπει έπομένως νά γίνει δεκτή ή κρίνόμενη αίτηση, ως βάσιμη καί κατ’ ουσίαν. Τά δικαστικά έξοδα του αίτούντος βαρύνουν τον καθού (άρθρ. 176 Κ.Πολ. Δ.), όπως είδικότερα όρίζεται στό διατακτικό.

«Πρέπει νά όμολογήσω τή δυσκολία πού έχω μέσα μου αύτές τίς ήμέρες. Αίσθάνομαι πώς τό όραμα της προσωπικής μου κλήσεως, αυτό πού με μεταμόρφωσε από έπιστήμονα σέ ίερέα καί μοναχό, έχει πλέον άπομυθοποιηθεί,

χωρίς νά καταλάβω πώς. Ό στόχος του άπολύτου έχει νοθευτεί από τό μικρόβιο της ύποχώρησης καί τή δικαιολογία του έσωτερικού συμβιβασμού.

Άντιλαμβάνομαι πώς έχω μεγάλες άδυναμίες για την άποστολή για την

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

-Δικάζει άντιμωλία των διαδίκων

-Δέχεται την άρση των άσφαλιστικών μέτρων πού έχουν έπιβληθεί σέ βάρος του αίτούντος σέ έκτέλεση της υπ’ άρ. 6478/2002 απόφασης αυτού του Δικαστηρίου ήτοι α) νά δημοσιεύει όποιοδήποτε κείμενο, άρθρο, σχόλιο ή συνέντευξη πού άναφέρεται στό πρόσωπο του καθού από όποιαδήποτε πηγή προερχόμενο, β) νά κάνει χρήση της είς χείρας του κασέτας βάσει της όποίας λήφθησαν τά άσφαλιστικά μέτρα ή όποιασδήποτε άλλης ήθελε περιέλθει σ’ αυτόν καί άφορά τό πρόσωπο του καθού, γ) νά παραχωρεί όποιαδήποτε συνέντευξη πού θά άφορά τό πρόσωπο του καθού άμεσα ή έμμεσα μέ όποιοιδήποτε τρόπο σέ τηλεοπτικούς ή ραδιοφωνικούς σταθμούς

-Έπιβάλλει σέ βάρος του καθού τά δικαστικά έξοδα του αίτούντος, τό ύψος των όποίων όρίζει σέ έκατό (100) Εύρώ.

Κρίθηκε...».

ὁποία μὲ προορίζετε, πὼς αὐτὸ πού ἀναθέτετε μὲ ὑπερβαίνει.

Οὐτε ὅμως καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ μὲ ἐνθουσιάζει. Προσπαθῶ νὰ ταιριάσω τὴν εἰκόνα μου στὸ πλαίσιο τῆς ἀρχιερατικῆς διακονίας καὶ παραμορφῶμαι. Συγχωρέστε με πού δημόσια θὰ ἐκφράσω αὐτὸ ἀκριβῶς πού αἰσθάνομαι. Πὼς νὰ ἀνταλλάξω τὸ γλυκὸ ὄνομα τοῦ πατέρα μὲ τὸν σκληρὸ τίτλο τοῦ δεσπότη; Πὼς νὰ θυσιάσω τὴ ζεστὴ προσφώνηση τοῦ παπᾶ μὲ τὴν καταιγίδα τῶν ὑπερθετικῶν προσωνυμιῶν; Πὼς ἐνῶ δὲν ἔχω μισθὸ καὶ περιουσία, τώρα νὰ περιμένω μηνιαία ἐπιταγή; Πὼς, ἐνῶ ἔμαθα νὰ θαυμάζω τὴν ἀπλὴ ἀμφίεση πού θυμίζει τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἀποκαλύψεως, τώρα νὰ ταυτισθῶ μὲ τὴν πολυτελὴ ἐμφάνιση πού παραπέμπει στὴ ζωὴ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων; Πὼς, ἐνῶ μὲ συγκινεῖ τὸ στασίδι τῆς προσευχῆς, τώρα νὰ ἀνέβω στὸν θρόνο τῆς ἐξουσίας καὶ τιμῆς;».

Παρόλα αὐτά, Σεβασμιώτατε, ἐνθουσιαστήκατε. Παρόλα αὐτά τὰ δεχθήκατε. Παρόλα αὐτά συμβιβασθήκατε. Παρόλα αὐτά ὑποκύψατε καὶ ὑποταχθήκατε. Καὶ ἀνεβήκατε «ἀπὸ τὸ στασίδι τῆς προσευχῆς στὸ θρόνο τῆς ἐξουσίας καὶ τιμῆς». Καὶ τὸ σπουδαιότερο. Δεχθήκατε νὰ τοποθετηθῆτε σὲ μία Μητρόπολη πού φέρει καὶ αὐτὴ τὸ στίγμα τῆς ἀντικανονικότητος, μετὰ τὰ τραγικὰ καὶ θλιβερὰ ἐκκλησιαστικὰ γεγονότα τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1974 καὶ τὶς μετέπειτα ἐξελίξεις τους, μὲ τὶς ἀντικανονικὲς καὶ παράνομες «ἐκπτώσεις» καὶ ἀπομακρύνσεις τῶν δώδεκα Μητροπολιτῶν, τῶν ὁποίων οἱ συνέπειες ἐπεκτείνονταν

καὶ στὸ χῶρο τῆς δικῆς σας σημερινῆς Μητρόπολης. Κανονικὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε μέχρι σήμερα ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση ἔχει ἐπανορθώσει. Ὁ ἴδιος μάλιστα ὁ σημερινὸς Ἀρχιεπίσκοπος χαρακτήρισε, σὲ κάποια συνέντευξη, μετὰ τὴν ἐκλογὴ του, τὶς αὐθαίρετες καὶ ἀντικανονικὲς αὐτὲς ἀπομακρύνσεις ὡς «βίαιες!». Δὲν τὰ σκεφθήκατε ὅλα αὐτά, Σεβασμιώτατε; Δὲν βασάνισαν τὴ σκέψη σας; Δὲν σᾶς ἔφεραν ὑπόλογο μὲ τὴ συνειδησὴ σας; Καὶ ὅμως ὑποχωρήσατε «ἡμῖν ὑπολιμπάνοντες ὑπογραμμόν». Καὶ ἀναφέρομαι ὅχι στὸ «ἀπομυθοποιημένο ὄραμα τῆς προσωπικῆς σας κλήσεως», ὅπως σεῖς στὸν παραπάνω λόγο σας τόσο ἐμφατικὰ τὸ χαρακτηρίζετε, ἀλλὰ στὸ γνωστὸ πνευματικὸ ἀνάστημα ἐνὸς σεβαστοῦ πατρὸς Νικολάου.

Πολλὰ τὰ ἔτη σας.

Ὁ Σχολιαστὴς

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Ἰδιοκτῆτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

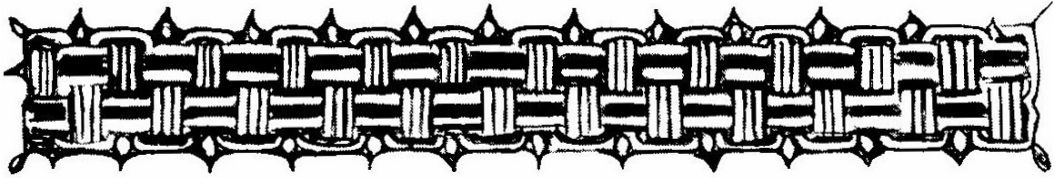
ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὑλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

Τό Μυστήριο τῆς Διακονίας

Ἡ διοίκηση ἔχει καταστῆ πειρασμός γιὰ τὴν Ἐκκλησία, πού τὴν ταλανίζει ἐπὶ αἰῶνες, μέ φάσεις ἐξάρσεως καὶ ὑφέσεως. «Ἀπὸ τὴν ὥρα, πού ἡ μαρτυρική Ἐκκλησία τῶν τριῶν πρώτων αἰώνων... (ἀναγνωρίστηκε ἐπίσημα) καὶ πέρασε κάτω ἀπὸ τὴν προστατευτική ὀμπρέλα τοῦ αὐτοκράτορα καὶ ὅλων τῶν παραγόντων τῆς ἐγκόσμιας ἐξουσίας,... (ὁ ἐπίσκοπος), ὁ πρωτοπόρος στὴν προσφορά, στίς θυσίες καὶ στό μαρτύριο, μεταποιήθηκε σέ ἡγετικό στέλεχος τῆς αὐτοκρατορίας. Σέ διακεκριμένο καὶ ὑπολογίσιμο μέλος τῆς κατεστημένης ἐξουσίας» (Νικοδήμου Μητροπολ. Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος, «Ἡ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας», Ἐκδ. Σπορά, 1999, σελ. 99). Σήμερα, ἀπὸ χεῖλη ἀρχιερέων, καὶ ὄχι μόνον, ἐκφέρεται ἀφορισμός: «Ὁ Χριστός, ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, διοικεῖ τὴν Ἐκκλησία καὶ καθοδηγεῖ τὸ λαὸ Του διὰ τῶν κληρικῶν, πού ἔχουν λάβει τὴ Χάρη τῆς ἱερωσύνης διὰ κανονικῆς χειροτονίας». Ἡ θέση αὕτη, ἂν καὶ σωστὴ ἐκκλησιολογικά, ἀφίνει μετέωρα

ἐρωτήματα, πού τελικά τὴν σκιάζουν.

Ποίος ἐπιλέγει καὶ μέ ποιά κριτήρια τὰ πρόσωπα, πού χειροτονοῦνται; Οἱ κληρικοί, πού διοικοῦν, εἶναι πάντοτε ἱκανοὶ καὶ ἀκέρατοι; Ἀποκλείεται νὰ ὑπηρετοῦν σκοπιμότητες, ἐμπάθειες, ὀργανωμένα συμφέροντα, ἀντὶ γιὰ τὸ Χριστό; Ἀποκλείεται νὰ ἔχει διαβρωθεῖ τὸ σῶμα τῶν κληρικῶν ἀπὸ αἰρετικούς καὶ κλίκες διαφθορᾶς, πού δροῦν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας; Ἀρκεῖ μόνη ἡ χειροτονία καὶ ἡ ἐνταξὴ κάποιου προσώπου στὸν κλῆρο μιᾶς κανονικῆς Ἐκκλησίας νὰ τὸν ἀναδείξει, κατὰ τρόπο μαγικό, σέ ἄξιο ποιμένα καὶ ἡγέτη τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ; Σέ τελευταία ἀνάλυση, μπορούμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι οἱ ἀποφάσεις τῶν κληρικῶν, ἐντεταγμένων σέ θεσμοθετημένα διοικητικά σώματα (Συνόδους, ἐπιτροπές, κτλ.) ἢ μεμονωμένων, εἶναι, πάντοτε ἀποφάσεις ἐν Χριστῷ; Ἡ μακραίωνη ἐμπειρία ἀποδεικνύει ὅτι ὁ δρόμος τῆς Ἐκκλησίας περνᾷ συνεχῶς μέσα ἀπὸ προκλήσεις καὶ σκάνδαλα, πού θέτουν ὑπὸ ἀμφισβήτηση τὸ κύρος ὧσων

Τήν διοικοῦν.

Ἡ ὁδυνηρὴ αὐτὴ ἐμπειρία καταγράφεται στὰ κείμενα πολλῶν Ἀγίων Πατέρων. Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: «Ἐάν ὁ ἐπίσκοπος ἢ ὁ πρεσβύτερος... σκανδαλίζωσι τὸν λαόν, χρή αὐτοὺς ἐκβάλλεσθαι (πρέπει νὰ ἀποπέμπονται). Συμφέρον γάρ ἄνευ αὐτῶν συναθροίζεσθαι εἰς εὐκτήριον οἶκον (καλύτερα νὰ μαζεύονται οἱ πιστοὶ στό ναό γιὰ προσευχή καὶ λατρεία- χωρίς αὐτούς), ἢ μετ' αὐτῶν ἐμβληθῆναι, ὡς μετὰ Ἀννα καὶ Καϊάφα, εἰς τὴν γέεναν τοῦ πυρός (παρά νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν στὴν κόλαση, πού θὰ ριφθοῦν, ὅπως ὁ Ἀννας καὶ ὁ Καϊάφας)» (PG 26, 1258). Χωρὶς νὰ ἀμφισβητεῖ ὁ ἅγιος τὸ κῦρος τῆς χειροτονίας τους, θεωρεῖ ἐπικίνδυνους γιὰ τὸ λαὸ τοὺς κληρικούς, πού σκανδαλίζουν! Ἐξ ἄλλου, 32 Ἐπίσκοποι τῆς Ἀνατολῆς περὶ τὸν Μέγα Βασίλειο, θρηνοῦν σὲ γράμμα τους πρὸς Ἐπισκόπους τῆς Δύσεως, γιὰ τὴν κατάσταση τῆς Ἐκκλησίας στὰ χρόνια τους: «Ἐχάθη ἡ ἱερατικὴ σεμνοπρέπεια, ἔχουν λείψει πλέον οἱ ποιμένες οἱ ὁποῖοι ποιμαίνουν μέ σοφίαν καὶ τάξιν τὸ ποίμνιον τοῦ Κυρίου, ἐνῶ τάς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν προσφοράς τῶν πιστῶν οἱ φίλαρχοι ἐπίσκοποι τάς καταδαπανοῦν συνεχῶς διὰ τάς ἀπολαύσεις των καὶ τὴν διανομὴν δώρων... Ἡ πονηρία εἶναι ἄμετρος, τὰ πλήθη ἀνουθέτητα, οἱ ἐπίσκοποι χωρίς παρρησίαν. Διότι εἶναι δοῦλοι εἰς ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι τοὺς ἔκαμον τὴν χάριν τῆς προαγωγῆς...» (PG 32, 477, Μεταφ. π. Νικοδήμου Μπιλάλη). Τέλος, ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζινός, μονολογεῖ σὲ ἓνα ἀπό τὰ ἔπη του: «Ἐν ἐκτρέπου μοι, τοὺς

καχοὺς ἐπισκόπους, μηδὲν φοβηθεῖς τοῦ θρόνου τὴν ἀξίαν (ἓνα πρᾶγμα νὰ ἀποφεύγεις, τοὺς καχοὺς ἐπισκόπους, χωρίς νὰ συστέλλεσαι πρὸ τοῦ κύρους τοῦ θρόνου). Πάντων τὸ ὕψος, οὐχὶ πάντων δ' ἡ χάρις (ὅλοι κατέχουν τὸ ἀξίωμα, δὲν ἔχουν, ὅμως, ὅλοι καὶ τὴ χάρη). Τὸ κώδιον πάρελθε (ἀγνόησε τὴν προβιά τοῦ δῆθεν προβάτου), τὸν λύκον βλέπε» («Εἰς ἑαυτὸν καὶ περὶ ἐπισκόπων» PG 37, 1168). Γράφοντας δὲ πρὸς κάποιον Προκόπιο τοῦ λέγει: «Ἐχω μὲν οὕτως, εἰ δεῖ τάληθές γράφειν, ὥστε πάντα σύλλογον φεύγειν ἐπισκόπων (ἂν πρέπει νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, μοῦ φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγει κανεὶς κάθε συνάθροιση ἐπισκόπων), ὅτι μηδεμιᾶς συνόδου τέλος εἶδον χρηστόν μηδέ λύσιν κακῶν μᾶλλον ἐσχηκός ἢ προσθήκην (διότι δὲν εἶδα καμιὰ σύνοδο νὰ τελειώνει καλὰ ἔχοντας λύσει προβλήματα, χωρίς νὰ προσθέτει καὶ ἄλλα)» (PG 37, 225). Πόσο σύγχρονα ἡχοῦν ὅλ' αὐτά!

Μέ ἀφορμὴ τίς συσσωρευμένες αὐτές πικρές ἐμπειρίες, πολλοί, ἰδίως σήμερα, στρέφονται πρὸς τὸ λαό. Ξεκινοῦν ἀπὸ τὴ θέση ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ σπίτι, ἡ οἰκογένεια ὅλων. Ἀρα οἱ λαϊκοὶ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ξένοι πρὸς τὰ συμβαίνοντα στὴ διοίκησή Της. Δέν νοεῖται ὁ ρόλος τῶν λαϊκῶν, ὡς μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, νὰ σταματᾷ στὴν «τυφλή» ὑπακοή, (μᾶλλον ὑποταγή), στὰ ὅποια κελεύσματα τοῦ κλήρου. Οὔτε μόνο στὴν οἰκονομικὴ στήριξη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐργατῶν Της, μέ δεδομένη μάλιστα, σὲ πολλές περιπτώσεις, τὴν ἀδιαφανή διαχείριση τῶν ἐσόδων τῶν ταμείων Της. Οἱ λαϊκοὶ

έχουν πολύ ευρύτερο ρόλο και ευθύνη. Κάποιοι μάλιστα δέχονται ότι η υποβάθμιση του λαού είναι η πηγή του κακού. Και προτείνουν ως λύση-πανάκεια την έμπλοκή του στά διοικητικά. Έστιάζουν δέ τό ρόλο του στή συμμετοχή του στίς διαδικασίες έκλογής 'Ιερέων, 'Αρχιερέων και Προκαθημένων. "Άλλοι πάλι, προχωρούν και προτείνουν νά περιορισθεῖ ὁ κλῆρος στά καθαρῶς «πνευματικά» θέματα, ἐνῶ ἡ διαχείριση τῶν «ὕλικῶν» θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας (οἰκονομικά, περιουσιακά, θέματα προσωπικοῦ, φιλανθρωπία, κοινωνική προσφορά, κτλ.), μέγα μέρος, δηλαδή, τῆς διοικήσεως, νά περιέλθει στήν εὐθύνη τῶν λαϊκῶν.

Ὁ χωρισμός, ἐν τούτοις, τῶν θεμάτων σέ «πνευματικά» καί «ὕλικά» μέσα στήν Ἐκκλησία εἶναι νόθος. Ἡ Ἐκκλησία ἓνα καί μόνο στόχο ἔχει: τή σωτηρία ὅσων θελήσουν νά σωθοῦν. Γιά τήν ἐπιτυχία του, οἱ ἄξιοι ἐργάτες Τῆς, ὅποιοι καί ἄν εἶναι, κινοῦν κάθε πρόσφορο μέσον, χωρίς ἀναλύσεις μανιχαϊκές. Τό μόνο, πού τούς τρομάζει, εἶναι μήπως σκανδαλίζουν, καί γίνονται φραγμοί στό δρόμο κάποιων, πού θέλουν νά σωθοῦν. Ὡς πρός δέ τήν δῆθεν λύση τῶν προβλημάτων διά τῆς ἐνεργότερης ἐμπλοκῆς τῶν λαϊκῶν στά διοικητικά, αὐτό ἀποτελεῖ ἰσχυρισμό ἔωλο. Ἀπό τήν ἴδια στόφα εἴμαστε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι φτιαγμένοι, μέτοχοι τῆς ἰδίας πεπτωκυίας φύσεως. Ἄν τό εἰδικό μυστήριο, ἡ χειροτονία, δέν ἀρκεῖ γιά νά σπάσουν αὐτομάτως τά δεσμά τοῦ κόσμου γιά τόν κληρικό, ἄλλο τόσο δέν ἀρκεῖ τό βάπτισμα καί τό χρίσμα γιά τό λαϊκό. Δεσμά καί πειρασμούς ἔχει νά

ὑπερνικήσει ὁ κληρικός, ἀπό ἐπηρεασμούς καί προκαταλήψεις ἔχει νά ἀποδράσει ὁ λαϊκός, ὅ,τι καί ἄν κάνουν.

Ἡ ἀλάθητη ἐξουσία τῆς Ἐκκλησίας δέν ἔχει ἀνατεθεῖ σέ πρόσωπα. Οὔτε σέ θρόνους. Οὔτε σέ θεσμικά ὄργανα. Τό Πανάγιο Πνεῦμα «ὅπου θέλει πνεῖ» καί θέτει τή σφραγίδα Του. Αὐτό κατευθύνει «εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» τήν ὑπέρλογη ἐκείνη θεανθρώπινη πραγματικότητα, πού κινεῖται μέσα στήν ἀχλή τοῦ μυστηρίου, τή «συνειδηση τῆς Ἐκκλησίας», τόν ἔσχατο κριτή τῆς γνησιότητος κάθε ἀρχῆς μέσα στήν Ἐκκλησία. Προνόμια a priori ἐξουσίας δέν ὑπάρχουν. Κλῆρος καί λαός καλοῦνται ἀπό τόν Κύριο νά βροῦν τό *modus vivendi*, πού νά ἀρμόζει σέ κάθε περίσταση γιά νά «συν-διακονήσουν», ἀπό τό πόστο τοῦ ὁ καθένας, τό λαό τοῦ Θεοῦ. Νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τους. Νά τιμήσουν τίς δεσμεύσεις τους ἔναντι κοινῆς Μάνας, τῆς Ἐκκλησίας. Νά δουλέψουν μέ ὅσες δυνάμεις προαιροῦνται καί μποροῦν νά διαθέσουν, χωρίς νά διεκδικοῦν θέσεις κέρδους καί ἀξιώματα τιμῆς. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, πού πρέπει νά ποιμανθεῖ, εἶναι ποίμνιο λογικῶν προβάτων. Φορέων τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἄρχοντες βαπτισμένοι καί μυρωμένοι, «δόξη καί τιμῇ ἐστεφανωμένοι» (Πρβλ. Ἑβρ., β', 7). Ποίμανση, ἐπομένως, καί θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου δέν σημαίνει προνόμια ἡγεμονίας. Σημαίνει ὑποδούλωση στό ποίμνιο. Αὐτό εἶναι το μυστήριο τῆς διακονίας στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.